Ennius ille suo iure sanctos appellat Poetas: Plato
modo sophiæ Patres, modo Deorum interpretes, modo
Deorum filios nominat. At quid Cicero Romanæ
ciuitatis splendor? Nonne ob hanc diuinam doctrinam
Archiam Poetam ius eiusdem amplissimæ ciuitatis ob-
tinuit? Eloquentiam hæc? de quo etiam ipse summus Do-
ctor Gentium ac Veritatis Prædicator Paulus ausus est glo-
riari? At vnde ~~et~~ hi diuinam suam doctrinam hauserunt?
Te omnium Poetarum Principem Maro, quem versus terrarum Orbis
velut exemplar omnium Poetarum intuetur, te inquam, quæri-
mus, vnde Poesin tuam hausisti? Nunquid ex Homero fontes
Græciæ splendore? Asseuerabunt hoc omnes, qui à limine
duntaxat, Homerum salutauerunt. Quid n. Virgilius est
nisi latinus Homerus, et quid Homerus nisi Græ-
cus Virgilius? Quid iam de eloquentia dicam, quam
plurimi rerum omnium Reginam arbitrantur? Haec illa
est, quæ dura emollit, molles indurat, altos depri-
mit, depressos exaltat: mœrentes affundit læti-
tiâ, lætos suffundit mœrore: illa hæc est, quæ Ciui-
tatem regit, rempublicam ornat, ornatam conseruat.
At vnde hoc eximium decus Originem suam certè longe
Nobilissimam traxit? Nunquid ex fonte Tullioni?
At vnde Tullius? ex se ipso? At dubito vehemen-
ter. Sic igitur Cicero altera facundiæ proles dubium